

MARCIN CZERWIŃSKI

Koło Naukowe Prawa Cywilnego „Usus Iuris”,
Koło Naukowe Prawa Energetycznego i Regulacji Sektorowej,
Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

---

Glosa do uchwały Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZP 90/11

Jest to glosa aprobująca w stosunku do uchwały Sądu Najwyższego o sygn. III CZP 90/11. Autor aprobuje wypracowaną w tej uchwale tezę, że „w razie nabycia wadliwej rzeczy oznaczonej co do tożsamości kupujący może wykonać uprawnienia z tytułu rękojmi albo uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu”. Argumenty za przyjętym stanowiskiem to autonomia woli podmiotów prawa prywatnego w kontekście wyboru środków ochrony interesów tych podmiotów, sprzeciw wobec traktowania rękojmi jako *legem speciale* w stosunku do przepisów o błędzie oraz odmienny cel obu regulacji. Problem stosunku przepisów regulujących uprawnienia z tytułu rękojmi do przepisów dotyczących złożenia oświadczenia woli pod wpływem błędu posłużył autorowi do rozważań nad ogólniejszymi problemami związanymi ze zbiegiem przepisów przyznających uprawnienia podmiotom prawa cywilnego. W literaturze i orzecznictwie wskazywano dotąd dwa rozwiązania przypadków kolizji norm odnoszących się do błędu oraz rękojmi: zbieg pozorny – zamierzony przez ustawodawcę – skutkujący wyłączeniem drugiej regulacji oraz zbieg realny dający możliwość stosowania obu instytucji, w zależności od wyboru kupującego. Sąd w uchwale przyjmuje drugie rozwiązanie, co może być wskazówką odnośnie traktowania analogicznych sytuacji, gdy uprawnionemu przysługują równolegle kilka środków ochrony jego praw.

Słowa kluczowe: glosa, rękojmia, błąd, zbieg uprawnień, zbieg przepisów